

СКАТА ВІКІВ
Якщо не звільниться
хто не може за покинути
Висул. За. Вис.

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
"Надходить поранок, та ще ніч" Іса. 21.

The Watch Tower and Herald of Christ's Presence
Wartowna Bashta (Ukrainian Edition) Monthly
VOL. LII. МІСЯЧНИК № 10
Жовтень, (October) 1931

ЗМІСТ:

ЕСТЕР І МАРДОХЕЙ, Часть 2 (Допінчення) ..	147
ЕСТЕР І МАРДОХЕЙ, Часть 3	148
ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ	154
ЕСТЕР І МАРДОХЕЙ, Часть 4	155
ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ	160
ТЕНСТИ НА ОСВІДЧЕННЯ	160
РАДІО ПРОГРАМИ	146
Питання до Студії (Продовження з стр. 160)	146

"Ступ же я непаче на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповість на мою жалобу." — Авакুম 2:1.

OWINGTS

На землі переносах народів у заколоті; як зареве море та філії [взбурені, невдоволені маси]. І омертвіють люди від страху та дивидання того, що прийде на вселенну: сили бо небесні захитаються. ... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько: Випросягуйтеся і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наближилось викуплення ваше. — Євангеліє Маттея 24:33, Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ

ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

Сей журнал виходить в тій мірі, щоб допомогти людям про-
думати ціль Слова. Він поміщує матеріал для систематич-
ного студіювання Біблії, і всі його читачі можуть брати пос-
тійно участь в розбиранні його змісту. Він подає резюме
дороги недорочувачих бесідників по зборах, і оголошує конвен-
ції і годас співзгодання з них. Він також поміщує програми
для радіостанцій і поміщує відповідний й поучаючий матеріал
для пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії як Вожего об'явленого Слова
Правди, і стоїть непохитно на основній правді ширшої жертви
викупу, після котрої всі лауки миряться. Він є незалежний
від впливу різних партій, сект і людських перебіговдань. Він
не прибирає догматичної міни, а радше зводжує читачів до
уважного досліджування кожного написаного в ній слова, по-
рівнюючи його з наукою неоміального Слова Вожего. Він не
мішасться в жадні суперечности і не поміщує ніяких персо-
нальних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО БОГА є єдиний справедливий Бог, Сотворитель неба й
землі, і перебуваючий од вікін до вікін; що Лягоє був почат-
ком його творина, котрий описав стався чоловіком; що Він
тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка слава
на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка, і створив совершенного
чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Вожий
і тому був заслужений на смерть; що через Адамів гріх усі лю-
ди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб статися Відкуп-
телем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, че-
рез що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих,
познісся на небо і представив вартість свого чоловічства або
ціну викупу за чоловіка.

ЩО ЧЕРЕЗ МНОГІ СТОЛІТТЯ БОГ, через Христа, вибрав з
між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що
місія церкви є ступати слідами П Господа Ісуса Христа, пре-
ображуватися на подобі його, давати свідчення о імені й за-
мірі Бога Слова, і остаточно бути прославленою з Ісусом Хри-
стом в небеснім царстві; що Христос, Голова і тіло, становить
„місина Абраама“, котро буде благословати всі племена землі.

ЩО СВІТ СКІНЧИВСЯ; що Господь повернує і є тепер при-
сутний; що Слова псадан Ісуса Христа на своїм престолі і ве-
лять усім народам слухати його.

ЩО ВЕЛИКА ПОДІЯ перед усім твориним тепер є оправдання
Слового Ім'я й Слова, і що се є привилей як і можливість кож-
ного правдивого Християнина давати свідчення Ісуса Христа,
голосити, що царство небесно прийшло. *Ся евангелія цар-
ства мусить бути головною.*

FOREIGN OFFICES

British 34 Claven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 45 Irwin Avenue, Toronto, Ontario
Australasian 7 Bessford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African 6 Lello Street, Cape Town, South Africa

Примовні адресовати в кождім разі на Товариство.

WARTOWA BASHTA, Ukrainian Monthly

published by

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams St., Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Editorial Committee J. F. Rutherford,
W. B. Van Amburgh, J. Hensery, R. H. Barber, E. J. Coward.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and Foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post
office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Предплата на Вартову Башту річно вносить в Злучених Дер-
жавах \$1.00, в Канаді і інших краях, \$1.50; в Великій Брита-
нії, Австралії і в Південній Африці, 7 ш. Предплату в Злу-
чених Державах треба вносити через поштової переказ,
експрес ордер або банковий переказ. В Канаді, Англії, Півду-
дній Африці і Австралії Предплату треба вносити лише до
відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а бажають
його читати, висланою дором, если є се попросити.

Увага для продивулунків! В нас є такий звичай, що не вно-
симо спеціального повідомлення, що отримали наємність, ані
не повідомляємо, що предплата скінчилася, а тільки зазвучу-
ємо се побіч адреси один місяць наперед.

РАДІО ПРОГРАМИ

WBBR Brooklyn, N. Y. 1300 K/C., 230 Meters.

Пів годинної програми будуть дані раз на місяць, що другої
латинці кожного місяця від 7:30 до 8:00 години вечером. То є,
9-го жовтня в 7:30-8:00 год. 11-го грудня в 7:30-8:30 год.
13-го над. в 7:30-8:00 год.

(Продовження з Сторони 160)

- ¶ 12, 13. Яка вість була післана до Естери? Що вона від-
повіла? Поясни чи кожде з них поступило мудро в сій
справі.
- ¶ 14-16. Оправдай їх підозву до земського царя за занігту-
чий Вожий парід. Чого се було прообразом?
- ¶ 17-18. Які обставини зважалися побільшити небезпеку Естери
лигтися перед царя? Що се представляло на телер?
- ¶ 19, 20. Яка була ціль в памі Сатана щоб знищити всіх
Жидів? Яку остерогу може остаток вивести в рід?
- ¶ 21-23. Покажи мудрість в словах Мардохей написаних в
Естері 4: 13, 14. Як сі слова служать яко порада для остат-
ка нині?
- ¶ 24, 25. Поясни і пристосуй слова Мардохей: „А хто відве,
чи не задля такого часу ти й досягла почесті царської?“
- ¶ 26. Яким способом Мардохей і Естер порозумівалися між
собою? Як тепер порозуміються ті, що були представ-
лені в образі?
- ¶ 27-33. Коечність вимагала для Естери ділати сейчас в
користь Вожего занігтуемого народу. Які кроки вона вала?
Навідслідви інших писень покажи чи се були властиві кроки.
Яка лекція міститься для остатка нині?
- ¶ 34-38. Яка лекція лежить для остатка нині в сій, що Естер
покине небезпеку йшла перед царя? Що можливо навчи-
ти із способу в яким вона приступала до царя?
- ¶ 39, 40. Покажи хитрість з якою Сатана забрався виконув-
вати осій злий замір в тіх часі. Покажи, що він уживав
того самого способу нині.
- ¶ 41-43. Наведи писання в яким є вираження молитва для
остатка в теперішнім часі. Який буде напрям остатка доки
вони будуть читати на оправдання слова і Ім'я Слова?
- ¶ 44. В сій точці памі студії пророцтв драки, коріннай пош-
тї Естери із повністю остатка.

ВАРТОВА БАШТА

I Вісник Присутности Христа

VOL. LII

Жовтень, 1931

№ 10

Естер і Мардохей

«Ви, що любите Господа, ненавидьте зло! Він хоронить душі людей побожних; в руці беззаконних він волає їм.»
—Пс. 97:10.

Часть 2

АЖ ТОЛІ Естер була вибрана і окоронована яко царівна. „І пролюбав царь Естеру більш за всіх дівчат; і надів царський вінець їй на голову й поставив її царицею замість Астині.“ (Естери 2:17) Се представляло Божу любов до останка, а головню до тих, що посвятилися і прикладають старання до Його справи від коли Ісус Христос прийшов до свого храму. Для останка тепер бачити і розуміти заманіфестовану любов Божу до нього є великим заохоченням і потіхою. Сі мають свідоцтво духа, що вони були вибрані і помазані, і вони тепер є велими заохочені щоби шире старатись бути вірними аж до смерті.

¹⁹ Той цар любив Естеру понад усі жінки. Тут мабуть цар представляє Єгови. Можливо, що Господь Ісус мав се на увазі коли сказав: „Сам бо Отець любить нас.“ (1 Йоана 16:27) Сі вірні послідувателі Христа радісно хоронять заповіді Божі й Ісуса Христа, царя, і до них Ісус каже: „Хто має заповіді мої і хоронить їх, той любить мене; хто ж любить мене, буде люблений від Отця мого, і я люблю му його, і обявлюсь йому.“—Йоана 14:21.

²⁰ Домашні жінки, представляючи необачних дівчиць клясу, не запобігали такої великої ласки, і ті необачні дівчиці не можуть тішитися такою любовю. Вірні на правду можуть сказати тепер: „Глядіть, яку любов дав нам Отець, щоб ми діти Божі звались. Тим то не знає нас світ, що не пізнав Його.“—1 Йоана 3:1.

²¹ Естер була оміщена в царській палаті, і сим на ній була положена велика відповідальність охорони і добра її народу. Жидів, котрі замішували тоді в Палестині і по всіх частих сто двадцять і сім провінцій. Тепер Естер занимала царське становище яке колись занимала Астикь. (Естери 1:19) Потім Естер мусіла бути випробована. Її походження з жидівської народности мусіло відкритись, если вона мала бути вірною і правдивою до Єгови її Бога. Тут вам пригаду-

ється проба яка прийшла на Мойсея коли він не хотів відречись свого народу: „Лучше зволив страдати з людьми Божими, ніж дізнавати часної розкоші гріха, більшим багатством над Єгипецькі скарби вважаючи наругу Христову; озираєсь бо на нагороду. Вірою покинув Єгипет, не боїтись гніва царевого; устояв бо, яко такий, що Невидимого видить.“ (Жидів 11:25-27) Чи возьме Естер подібний напрям? Проба яка мала впасти на ню рішить се питання. Та проба і наслідки були образом проби яка мусить прийти на останок Божого люду, і які виринуть наслідки.

²² „І справив цар велику гостину,—гостину за дая Естери.“ (Естери 2:18) Се можливо було образом на „весільну печерю Агнця“ на котру Божий останок є запрошений і на котре то запрошення вони відповіли, і що се датується десь від 1922 року. „Коли другий раз зібрано дівчата, сів Мардохей коло царської брами.“ (Естери 2:19) Се показує, що Мардохей був вже тоді в службі царя, і се, що він сів при брамі, представляло, як останок кляса є тепер в брамі царства, представляючи велике ім'я і діла Єгови Бога, предвічного царя. Естер дальше робила то, що Мардохей научав її, навіть і тепер коли вона була вибрана на царівну. Аж до того часу Естер не була відкрита, що вона була Жидівкою.

²³ Сталось, що на царськім дворі повстала змовка проти царя, і ось два його дворянини приготувались запліяти зло цареві: „Естер все ще не згадувала про свою рідню і про свій народ, як звелів їй Мардохей, бо Естер поступала по слову Мардохея й тепер так само, як і тоді, коли була в його приймачкою. Того ж часу, як сів Мардохей коло царської брами, два царські скопці, Гавата й Тарра, сторожучі при порозі, а розлючені, змовлялись наложити руку на царя Артаксеркса. Довідавшись про се, дав Мардохей знати цариці Естері, а Естер ска-

зала цареві від імення Мардохей. Діло вислідже-но й знайдено справдішим, і обох їх повішено на дереві. І вписано добродійство Мардохейове в книгу щоденних записок у царя."—Естери 2: 20-23.

²⁰ Ділаючи спільно, Естер і Мардохей викона-ли важну прислугу цареві, що представляло, як останок буде несамолюбно служити Єгови і Царю над царями. Від часу до часу являються одиниці, котрі признають себе за слугів Бога і котрі видіються бути в лійні до царства, однак котрі стають незадоволені і вибирають собі свій спосіб активності, котрий загрожує доброті і життю тих, що є членами тіла Христового, Бо-жого Царя. Коли вірні члени останка спостере-жуть таких, тоді вони назначають їх задля до-бра їх братів, і дають пересторогу проти тих, що спричиняють розділення, котреб знищило Божий люд і проти котрих Господь меч носить. (Рим. 13: 3, 4) Останок також перестерігає упра-вительів задля їх фальшивства, гіпокрицтва і по-гибельної дороги невірною духовенства і тих, котрі співтоваришать із ними для шкоди Божо-го народу. В той самий час вони радять управи-телям бути послухними Господу і кажуть сло-вами пророка, „прославляйте Сина", Христа, і відкиньте невірне духовенство, котру то класу, як писання показують, володарі повісять наче на дереві. В часі виконання сеї служби Мар-дохей не отримав еше нагороди за се, але се було відложено для його добра і пізнійше при-гадано. Ось так Божі справедливі дороги для Його вірних є показані в образі. „Не ест бо Бог неправеден, щоб забути діла наші і труд любови, що показали ви в імя Його, послугу-вавши і послугуючи святим." (Жидів 6: 10) Єго-ва не все нагороджає добрі діла останка в часі виконання їх, однак Він старається о відповідну охорону для свого люду, і Він збереже його у відповіднім часі.

Естер і Мардохей

Часть 3

ЄГОВА позволяє на зло через се, що Він не перескаржає самолюбним і лукавим сотво-рінням ступати їх власною дорогою. Однак прийд-де час, що Він виділяє свій справедливий гнів про-ти чинителів беззаконня. Дійсна проба не може прийти на жадне сотворіння, хиба що те сотво-ріння має свободу вибирати собі злу або добру дорогу. Лукаві є ті, що знають як поступати, а однак добровільно вибирають дорогу беззакон-ня. В писаннях Диявол є названий Лукавий, то-му що він є провідником всякого беззаконня. Він знав, що він вибрав злу дорогу від самого початку коли він приступав до Еви, однак його

самолюбство і захланність похнули до сього. Бог позволяв лукавому вибрати собі власний напрям і поступати ним до крайности, але в на-значені Богом часі навіть Сатана мусить у-пасти і буде знищений. І всіх його агентів, що пішли слідами його, стріне така сама судьба.

² Ся драма отворяється сим, що цар вивисшає Амана до славної позиції в своїм царстві. „Після сих подій звеличив цар Артаксеркс Амана, сина Амадатового, Вугейця, й підніс його і поставив сидлище його висше за всіх князів, що в його." (3: 1) Позиція Амана була далеко висша чим та, котру займав Мардохей. Маючи на увазі, що цар Артаксеркс представляв уявно царську урядову власть, ми тепер бачимо, що він ужи-ває своєї сили, щоби виконати злий замір; отже тут той цар представляв Сатану, Диявола і його володіючі чинники на землі, котрі стараються вивисшити так звані релігійні провідники тепер на землі і збільшити їх силу. Се головно спов-нилось по 1922 р., і потім, як сім часи порази мали бути виляті. (Гл. Одкр. 16; також *Світло* 2, стр. 18, англ. видання) Се сталося по вибранню і помазанню класи Естери через царську власть Бога й Христа. Вивиснення Амана також пред-ставляло духовенство, що воно потуне глибше в політику сього лукавого світа і отверто злу-читься з Сатанською організацією, оголошуючи себе, що вони є вороги Божі.—Якова 4: 4.

³ Сей факт показує, що коли папа був при-вернений до тим часової власти, від тоді народи посилають своїх представників до його палати. Духовенство берє одважну участь в світовій політиці а головно відносно Лігі Народів, котру вони фальшиво називають вираженням Божого царства на землі. Головно в Америці духовен-ство отримало право над радіями, над котрими нині мають контролю великі багатері.

⁴ Один слуга великого інтересу в своїй про-мові вихваляв релігійний елемент в справах ра-дія, і старався зробити приятельські відношення між ріжними релігійними сектами. Часописи по-дають, що він не давно в своїй промові сказав ось що: „Я вельми радуюсь із сього, що я мав маленький привилей в приготовлюванню поділу часу на неділю для ріжних релігійних організа-цій сього краю, щоб безсторонна релігійна вість доходила до людей сього краю, котра то вість не є постороні жадної віри і не противить-ся жадному віроісповіданню. Так, ми маємо противантів і католиків і жидів, всі представ-лені на тім поділі часу і всі можуть говорити через радію до цілого краю." Із такими словами самохвали сей син „воздушної власти" каже, що його хлібо-давець, великий інтерес, ужив його до злучення в одну славу спілку всі „воздушні власти" в краю, без огляду на їх погляди й віру-вання, тому що вони згодилися статися слугами

їх великого пана, невидьмого бога сього світа.

⁸ Сі сектанські релігійні провідники були зроблені членами комітету для контролі радія, щоб не допустити правди до людей; і підчас коли їх слуги кажуть, що сей крок pomoже людям чути безсторонну релігійну вість, котра не стоїть по стороні жадної віри, то рівночасно він робить все, що в його силі, щоби не допустити через радіо вістки правди, котру голосять Господні слуги. В той самий час духовенство, яко їх прихильники, підтримувані правительством, отримують позиції першенства з головами правительства й урядниками і проводарями великого інтересу, відносно правительствених справ.

⁹ Те славне становище дане духовенству порушило їх ще більше до самохвали і діяльності. В порівнянню з ними, правдиві і вірні послідувачі Ісуса Христа є відолхнуті на бік і є погоржені і висміяні Аманом або духовенством. Духовенству, котре представляє Аман, є дано більший привилей і вплив в законодавчій тілі правительства і тепер воно є в позиції шкодити, і воно шкодить роботі Божого люду. Духовенство старається стримати вість правди. Вони навіть жертвують великі суми грошей, щоб лише стримати вість, яка знаходиться в Біблії і перешкодити правдивим Християнам проповідувати правду через радіо.

¹⁰ Ся сама кляса представлена через Амана старається енергічно увязити вірного останка клясу за проповідування Євангелії. Се вони роблять на підставі фальшивих і неправдивих доносів, що Дослідники Біблії гандлюють без дозволення і ломлять „субітний закон“, через се, що вони йдуть від дому до дому в неділю і доручають книжки людям.

¹¹ Дехто з людей Господніх дивується чому Єгова позволяє духовенству виконувати їх нікчемну й гипокритичну роботу переслідування покірних послідувачів Христа. Причина є та, що Бог в сім часі не стримує роботи клеру котрого представляв Аман. Аман був вивисшений і потім він пішов своєю власною дорогою, і так само духовенство робить тепер. Як Аман мав нагоду показати своє правдиве вроджене лукавство, так само й кляса, котру він представляв, мусить дістати нагоду показати її правдиве внутрішнє лукавство й гипокрицтво. Розуміється Бог предвидів се і тому зробив сей драматичний образ для того, щоби помочи й заохотити свій правдивий люд у властивім часі, і сей час тепер прийшов.

¹² Щоб доконати свого злого заміру як найскорше, Диявол спричинив, що цар Артаксеркс дав приказ, що всі царські слуги мали віддати особисту честь і пошану Аманові: „І всі служивші при цареві, що при царській брамі, кланялись і припадали перед Аманом, бо так звелів був

цар. Мардохей же не кланявся і не припадав ниць.“ (3:2) Володіючий чинник, а іменю богатері і великі політики, як й їх союзники, віддають пошану духовенству і сям самим чять їх. В декотрих краях Християнських є законом заборонено говорити що небудь проти сих джентлеменів в слідницях. У всіх краях Християнських одиниці, що мають на стільки віри і відваги сказати правду про сих релігійних вирождків, ті знаходяться в неласці царської влади.

¹³ Той даний приказ покланяється і чтить Амана був проти закону Божого, після котрого мав поступати його нарід, членом котрого був Мардохей. Если приказ є даний робити щось, що противиться Божому законі, тоді слуга Божий відмовляється бути послушним такому законі. (Одрк. 12:17) Ті що люблять Бога і є лояльні Йому, ті є послушні його приказам всякого часу.

¹⁴ Диявол через Амана наставив поланку на Мардохея, у котру він сподівався, що Мардохей упаде. Поклонення Аманові було пробою для Мардохея, чи він останеся непохитним взглядом Бога. Мардохей стрінув пробу одважно й не хотів поклонитись йому. Тут Мардохей представляє Божого „слугу“ клясу на землі, котрий сьогодні, серед всієї диявольської організації, стоїть вірно по стороні Єгови. Той „слуга“ не є часто диявольської організації, однак є окружений нею. Правлючі чинники установляють права проти того „слуги“. Се є проба для помазанників Господніх. Вірні стрінули сю пробу одважно з повним довірям в Єгову. Вони відмовились і дальше відмовляються покланятись „християнському духовенству“ чи то урядово чи неурядово.

¹⁵ Божі вірні свідки стають вірно при ній і тримають свою непохитність взглядом нього. Так було головно від 1922 р. В той час вірні послідувачі Христа, під керовництвом Господніх ангелів, мали участь у вилятю чаши докору й суду проти духовенства і других частей Сатанської організації. Тепер навіть з конечности сі вірні і правдиві Християни не приймуть пятна звіря на їх чола ані на їх руку. Останок мусить і буде вірним і правдивим до Бога і Христа і буде дальше одважно розказувати правду в сім часі суду. Така постанова останка розуміється, вельми гніває духовенство.

¹⁶ Одвага і непохитність Мардохея допривадила до сього, що він був відкритий яко Жидовин, а пізнійше також і Естер була відкрита. Коли його спитали, чому він не покланяється Аманові, Мардохей відповів, що він сього не робив задля його особистої ворожнечи, але тому що він був в угоді з Богом і що закон Божий був найважнішим для нього і що він мусів сповняти його за всяку ціну. „І говорили слуги цареві,

що при царській брамі, Мардохеєві: чому ти нарушивши приказ царський? Так вони говорили йому що див, а він не слухав їх, то вони сповістали Аманові, щоб пересвідчитись, чи додержить Мардохей слова, бо він сказав їм, що він Юдей."—Естери 3:3, 4.

¹⁴ Кажуть, і то часто одиниці посвячені Богу, що розумніше було б обходитись лагідно з духовенством і говорити мало або зовсім нічого про них, замість робити такий натиск проти них; і, що се було б більше до речі говорити до них з любов'ю і сим чином побільшити свій вплив радше чим бути названим „непомирним ворогом зорганізованого Християнства". Однак хто любить Бога й Його справу й служить Господу, той мусить статися „непомирним ворогом зорганізованого Християнства", тому що ся система вдійсноєсти є частю Диявольської організації.

¹⁵ Інші на службі царській, бачучи, що Мардохей рішучо відмовився віддати честь Аманові, сповістали о сім Амана, щоб переконатись, чи Мардохей мав право, будучи Жидовином, омінати прикази царя. Сі слуги не пішли до самого царя, але до Амана і розказали йому, що сей чоловік Мардохей заявив, що він був Юдейом і для тої причини відмовився поклонятись йому! Вони хотіли, щоб Аман сказав їм, чи се була добра вистарчаюча причина для Мардохея взяти такі кроки.

¹⁶ Тут можна спитати: Чи Мардохей діяв розважно і мудро? Чи не міг він був поклонитись і показати пошану Аманові, як і інші, і в той самий час подумати, що він се робить лише задля форми а не щиро? Чи не міг він ради форми зробити так, як многі роблять, стати й здохити шапку коли музика грає в честь якогось земського володаря? Приказ віддати честь Аманові був великою пробою для Мардохея, а головню відносно його непохитности зглядом Бога. Яко Жидовин, Мардохей був членом звітуючого народу Єгови, і тому щоб йому бути вірним Богу, він мусів остатися непохитним зглядом Бога, навіть тоді колиб се мало коштувати його життя.

¹⁷ Мардохей знав, що Аман походив від Вугейця. Він памятав, що Бог приказав Саулові провадити армію Ізраїльську проти Амалакійців і цілковито вигубити їх, тому що вони противились Ізраїльському народові коли вони виходили з Єгипту. Він памятав, що Саул, зацадявши життя Вугейцеві, цареві Амалакійців, сим виповів послушенство Господу і знищив свою непохитність зглядом Бога, і стратив усе. (1 Сам. 15:1-33) Мардохей знав, що Аман походив від Вугей, бо в писанню він є названий „Вугейцем". Ніхто з Ізраїльтян не міг бути вірний угоді і остатися непохитним зглядом Бога, хто кланяв-

ся перед Вугейцем. Мардохей, яко Юдей, мусів чтити Бога Єгову; і сього він не міг зробити і рівночасно поклонятись перед тим, що був по-рогом в очах Божих. Отже Аман був підлим чоловіком в очах Мардохея задля Божого розказу проти Вугейців. „В чїх очах [в Мардохея] погорда для покиді [Амана]; а пошана для тих, що бояться Господа."—Пс. 15:4.

¹⁸ Та сама правда відноситься і до духового Ізраїля. Хто не шанує Божого імя, той є підлим чоловіком в очах тих, що люблять Господа. Мардохей мав віру в Бога, і за всяку ціну він мусів бути вірним до Божих приказів. Бог велів Мойсею записати в законі яко пам'ятник, що Амалакійці мусять бути знищені й що Він буде воювати проти них з роду в рід. (2 Мойсея 17:14-16) Розуміється Мардохей знав про сей закон і він був послушний йому. Для тої самої причини Мардохей не міг віддати пошани Божим ворогам і рівночасно затримати свою вірність зглядом Бога Єгови. Від того часу навки ніхто з людей не може бути вірний Богу і затримати свою непохитність зглядом Бога, хто мириться або віддає пошану ворогам Божим.

¹⁹ Ось для того то останок мусить стати одважно і непохитно проти кожної часті Сатанської організації, а головню тоді коли релігійний елемент безчестить Бога і нівечить його святе імя. Бути названим духовенством і їх союзниками „Непримиримими ворогами зорганізованого Християнства", значить отримати властивий титул для тих, що є вірні Господу. Нехай інші мираться, если сього бажають, але нехай ті, що дійсно люблять Бога, будуть вірні і непохитні й правдиві йому.

²⁰ При сій нагоді скажимо слово відносно критиків книги Естери. Сі самі-в-собі зарозумілі люди сумніваються чи книга Естери повинна бути в Біблії, тому що вона не згадує імя Бога. Сей факт, що Мардохей рішучо відмовився поклонитися Божому ворогу, Вугейцеві, є безперечним доказом, що Мардохей не лише признавав Єгову, але почитав його і вірно служив йому, бо він був в угоді з Богом яко член Ізраїльського народу. Коли її зрозуміти, то книга Естери є оправданням Єгового слова. Один із пророків писав, під керовництвом Єгови, сі слова: „Тм бо над усе возвеличив слово твое й імя твое." (Пс. 138:2) В книзі Естери ся сама річ є зроблена. Єгова возвеличає своє слово, і в своїм часі Він возвеличить своє імя.

²¹ У своїм слові Єгова сказав, що Він положить вороговання між насінням жени а насінням вужа. (1 Мойс. 3:15) Аман був насінням вужа, що є Сатана, зводитель. Мардохей, будучи в закон-угоді, належав до організації Єгови і для того був насінням символічної жінки. Аман ненавидів Жидів, і коли він довідався, що Мар-

дохей був Жидом і для того відмовився поклятися йому, Аман вельми розлютився і постановив убити його. „Як побачив Аман, що Мардохей не кланяється й не падає ниць перед ним, то розгнівався Аман вельми. Та йому здавалось нічим, накласти руку на одного Мардохей, але як йому сказали, з якого народу Мардохей, то Аман задумав вигубити всіх Юдеїв в усьому царстві Артаксеркса, яко народ Мардохейв.“—Естери 3:5, 6.

У Безсумніву, Аман спершу думав зараз напасти на Мардохей, порушити його до оборони, і через се знайти причину убити його. Однак його отець Диявол ужив більше хитроси, тому що він задумав зробити більші лови. Він хотів зловити ціле стадо Жидів за одним замахом, і для того він запустив в ум Амана думку, що він з гордості не поклав своєї руки лише на одного Мардохей. Диявол знав, що хотяй він уба Мардохей, то однак Естер Юдеїка дальше лишиться на високій позиції як царівна і що по цілім світі лишиться множество Жидів. Тож тепер здавалось, що для Диявола прийшла найвисша нагода знищити всіх їх і зробити се нібито в законний спосіб. Сатанські урядові агенти звичайно прибирають міну, що вони точно тримають ся закона і ніби ховаються за закон у виконувашю їх злих діл. Если вони можуть схватися за яку будь букву закона по своїй стороні, тоді вони не вважають як за жорстокі, лихі й несправедливі їх діла. Вони оправдують себе буквою закона.

²² Диявол думав, що убиття одного Мардохей не перешкодить його ширшому пляні. Він сей час обдумав змову в котру Аман увійшов охочо, щоб вигубити Жидів по цілім перським царстві. Хотяй Жидам було дозволено вернутись до Палестини й відбудувати їх храм, то тепер прийшла нагода для Сатани знищити навіть тих, що були привернені. Ся змова означувала, що всі володіючі сили зі сто двацять сімох провінцій Персії, і всі люди, що хотіли бути послужними тій силі, мали зібратись разом проти Жидів, щоб доконати їх знищення. Проти Естери вони не могли знайти нічого, щоб їм дало причину убити її, але Мардохей, ставши по стороні Єгови, сим дав претенсію до знищення всього народу. Розуміючи, що Бог Єгова кермував сею драмою, то питання заходить як ми можемо погодити ся часть з иншими?

²³ Сатана постійно опрокидав Єгову і заявив, що Бог не може поставити чоловіка на землі котрийби міг бути вірним і лояльним йому. Коли ж дехто з людей ставав по стороні Єгови, а проти гнобителя, того Сатана зараз старався погубити. Бог позволив Сатані поступати до найгіршого (степення). У Біблії знаходиться много доказів, що Бог дозволив Сатані йти до

крайности його злоби, т. є аж до самої точки знищення його вірних. (Пова 2:6) Уживши Естеру яко образ, Єгова перевів драму, представляючи надходячий час, коли Сатана буде старатися знищити Божий покликаний останок на землі при кінці світа. Се був Єгова, що кермував сею драмою, щоб зробити образ котрий мав бути тінею будучих подій.

²⁴ Згідно із сим образом, один із пророків заявив, що буде зроблено „в день Господень“. „І позбіраю всі народи на війну проти Єрусалиму, й опанують город, і пограблять будинки, й позбездятять жіноцтво, й позаймають половину города у полонь, тільки останок людности не викорениться з городу. І тоді виступить і в оружитися проти тих народів, як було колись в оружувався з городу.“ (Захарії 14:2, 3) Нині Єгова формує обставини, щоб дати нагоду Сатані й своїм ворогам зробити розлучливий замах проти всього Божого народу, й наслідки будуть такі, що імя й слово Боже прославиться.

²⁵ Мардохей і Естер і всі Жиди в сій точці драми представляють останок Божого люду на землі. Нині сей останок, в послухешстві до Божих приказів, пильно й вірно дає свідоцтво Ісуса Христа народам землі, котру то задачу Господь припоручив останку. Вони розказують правду і відмовляються в який будь спосіб миритися з Диявольскою організацією. Отже Сатана є дуже лютий, і його головні представителі на землі, духовенство, є також дуже люті, і всі вони разом йдуть воювати проти останка-наслідка Божої організації. (Одкр. 12:17) Вони змовились знищити останка. Та змова, що була зроблена проти Мардохей і инших Жидів, має свою дуже подібну паралелю сьогодні, тому що вона представляла теперішні події, які мусіли статися при кінці світа. Розуміється, що се все діється за дозволом Божим, і в своїм часі прийде нагода для цілковитого оправдання імя й слова Єгови.

²⁶ Мабуть Диявол думав, що ціла справа була в його мішку. Йому здавалось, що Жиди були в самій пащі його невода і що для них вже не було виходу. Він тішився такими обставинами якийсь час, і поступенно старався привести своїх земських агентів до точки, коли вони з ревности бажали бачити проляття Жидівської крові. Він запустив в ум свого головного змовника, Амана, потребу апелювати до свого бога Диявола о керовництво і через се вловити злучитися з Диявольськими агентами. Отже він дав думку Аманові, щоб вони кидали жереб і взивали Диявола, щоб той жереб упав на властиву точку і сим залевнив їм успіх в сій злочинній змові. Тоді Аман скликав своїх приятелів і кидав жереб. „(І зібрав раду) першого місяця,—се є місяця Нисана,—на двайцятому року царя Ар-

таксеркса, і кидали пур, се б то жереб, перед линею Амана на день і на місяць,—на дванадцятий місяць, то б то на місяць Адар.”—Естери 3:7.

²⁸ Пояснення сього вершика в Еврейській Біблії каже: „Після поганських звичаїв, він [Аман] віддався сій методи, яко би свого рода ворожитцтву, щоб знайти місяць і день жичливий до знищення зненавидженого народу.”—*Лісер*.

²⁹ Кидання жереба зачалось першого місяця, дванадцятого року царювання Артаксеркса, й продовжалося через дванадцять місяців. Порівнюючи тут час можна сказати, що дванадцять років по тім, як Ісус Христос зачав царювати, а іменно в році 1926, Божий нарід був зібраний на конвенцію в Магдабургу і в Лондоні і, головню з останної, була післана вість правди, що вельми збільшило гнів Сатани і його земських представителів. В тім то році „сарана” зачала давати „Свідоцтво Володарям Світа.” (Гл. *Світло* 1 стр. 137) Тоді люди Божі обявили володарям світа, що вони яко нарід Божий є Юдеями через се, що вони відважно стали по стороні Єгови, відкриваючи людям факти, що Диявол є богом сього світа, і звизаючи володарів світа, щоб вони відорвались від Сатанської контролі. Ся вість вельми збільшила гнів Диявола й його агентів, його земських представителів, і тоді вороги Божі зачали кидати жереб і звернулись до їх отця Диявола, чи вони попали на добру дорогу, щоб вони могли дістати сю „заразливую громаду”.

³⁰ Сатанські слуги закидають вірним Богу, що вони є зрадниками земських правительств і що їм не повинно позволитися мешкати в краю. Духовенство в Британії й в Америці зачало своє полювання в 1926 р.

³¹ Під керівництвом свого пана і господа Диявола, злющий Аман тепер явивсь перед царя й відограв свою часть ролі. Розуміється він вдавав перед царем, що його любов до царя і до держави була його порушаючою силою, котра спонукала його йти перед царя й промовляти. Він був великим „патріотом” і служив цареві й державі, щоби спасти царя від сих бунтівничих людей. „І сказав Аман до царя Артаксеркса: Є один народ розкиданий і розсіяний поміж народами по всіх краях твого царства; а в їх закони інші, ніж у всіх народів, та й законів царевих вони не виконують; цареві ж неслід так полишати їх.”—Естери 3:8.

³² Аман хитро приступав з своїм аргументом до царя відносно народу, що був розкинений по цілій державі. Він сказав до царя: „Іх закон ріжниться від законів інших народів, і вони не шанують царських приказів. Вони зовсім не є патріотами. В дійсности вони є зрадниками. Отже задля добра царя і держави їм не повинно

дозволитись жити.” Завваж тут сліди вужа; він все лишає свої сліди деб він не йшов.

³³ Коли Ісус прийшов на землю і зачав розказувати правду, задля котрої він був висланий Отцем, чесні люди тоді казали: „Подібних слів ми ніколи не чули. Вони є ласкаві й чудові.” В той самий час тодішне духовенство, котре уважало себе за представителів Бога, предвічного Царя, поверховно заявляли свою лояльність до Бога, але, ділаючи під керівництвом їх правдивого отця Диявола, вони спротивлялись Ісусу і зачали виконувати змову проти возлюбленого Сина Божого. У відповідній хвилі, коли змова доспіла, духовенство явилось перед царями і зачало оскаржувати Ісуса. Ось які вони ставили аргументи. „Сього ми знайшли, що розвиртає народ і забороняє кесареві данину давати, та й каже, що Він Христос—цар.” Змовившись між собою, вони постановили, що Ісус Христос мусить умерти, щоб вони могли затримати свої місця між людьми.—Луки 23: 2; Йоана 11:48-50.

³⁴ В часі світової війни духовенство оскаржувало много Дослідників Біблії яко бунтівників, мабуть із тим наміром, щоб позбутись їх із землі, а щоб їх власні позиції були більше забезпечені. Нині ся сама кляса старається спонукати законодавчу власть вірувати, що Дослідники Біблії є зрадники! Напримір, певна радіостанція в Фльоріда підпринялась голосити вість правди. Духовенство стало проти сього і заявило, що вість яку голосять Дослідники Біблії є наладована динамітом, і є гірша чим найвишого степеня Большевизм в Росії.

³⁵ Тепер формується змова проти тих, що є вірні і правдиві Господу Богу, і Бог не перешкаджає тим змовникам в їх злій роботі. Однак прийде час і Він буде ділати і схоронить своїх людей. Той що дійсно сіє опозицію проти вістки правди є Сатана Диявол, уживаючи до сього своїх сліпих і зведених послідувателів для тої цілі. Однак се є війна між Єговою а Сатаною, і в своїм часі Єгова цілковито знищить їх з між живущих.

³⁶ З лагідністю та з намовою, і ніби то з несамолюбства до царя, і держави, Аман представив свою справу перед царя і закінчив сими словами: „Коли цареві до вподоби, то нехай напише, щоб їх вигубити, а я одважу десять тисяч талантів срібла в руки скарбників, щоб вложили в царську скарбницю.” (Естери 3:9) Завважте шляхотність сього великого ошуста: зимно-кровність убійця, жертвуючи сю велику суму грошей до царської кляси яко доказ своєї несамолюбної служби для краю, щоби змочити землю кровю Божого вибраного народу!

³⁷ Очевидно Диявол ужив гроші яко клич, тому що він старався ужити їх, щоби порушити

володаря до активності. Се був він, що спонукав духовенство підкупити Юду, щоб він зрадив Ісуса в їх руки. Він також спонукав їх взяти збірку, щоб підкупити воїнів і говорити лож відносно воскресення Ісусового. Чи духовенство сьогодні буде також свобідно уживати грошей і своєї сили, щоби порушити головних членів з їх отар, щоби добути монету для виконання їх злих замірів? Вони свобідно уживають своїх грошей тепер щоби вплинути на законодавче тіло в уряді. Чи не будуть вони уживати їх свобідно до виконання того, що вони уживають законним ділом? Сатана більше інтересується знищенням Божого останка не землі чим всякою іншою легіслатурою в світі. Його сини і земські представителі будуть виконувати його прикази так як все виконували.

²⁸ Цар піддався облесним аргументам свого хитрого дорадника. Перстень, який цар носив на своїм пальці був уживаний до печатання урядових документів. Діставши привилей виробити папері з печатю царського перстня, Аман міг написати в сім царським декреті що він хотів, і коли раз запечатано, такий документ оставсь не змішаний. „Тоді здіймив цар свій перстень з руки своєї і віддав Аманові, синові Амадата, Вугейцеві, щоб ствердити засуд проти Юдеїв.“—Естери 3:10.

²⁹ Се не цар, але Аман, що оплянував був вигубити жидів а цар дозволив йому се зробити, через те, що він не перешкодив йому виробити такий засуд проти них. Рівнож і Бог не стримав Сатани коли він просив дозволення напасти на Йова. „І сказав цар Аманові: Віддаю тобі твое срібло й назад; чини з ним, як тобі завгодно.“—Естери 3:11.

³⁰ Дозволивши Аманові се доконати, цар Артаксеркс тут знову відіграє подвійну роль, представляючи царський уряд, котрого власть була вжита для добра або зла, що залежало від впливу Амана чи Мардохея. В сій то точці драми царський уряд був ужитий проти Жидів. Іншим знов разом той самий уряд був ужитий в користь Жидів. Єгова дозволяє лихому мати вільну руку і повну нагоду, але у своїм власнім часі Він схороняє тих, що люблять Його.

³¹ Безсумніву Аман просив царя о його письмненне дозволення, щоб воно було написане царськими писарями тому що се надавало більшу вагу й власть. „І покликано писарів царських на першому місяці, трийцятого дня його, й написано, як приказав Аман, до царських сатрапів і до начальників у кожній країні, і до князів у кожного народу—в кожную країну її ж письмом і до кожного народу мовою його: все було написано від імени царя Артаксеркса і стверджено перстеном.“—Естери 3:12.

³² Сталось се тринацятого року царювання Ар-

таксеркса,—й тринацятого для того місяця коли Аман забрався приготувати декрет мордерства, і котрий був розісланий по різних провінціях. День езекуції був назначений наперед, щоб дати досить часу приготувити все як слід. Політичні урядові писарі й царські слуги були заняті цілими днями приготуваючи декрет, який Аман мав запечатати царською печатю.

³³ Отже нинішня кляса, котру представляв Аман, впливає на політиків скільки може, щоби впусити в рух машину проти Божого останка. Нема сумніву що вони назначили певний день в будучині спустити пружину своєї ланки; і висання указують, що вони будуть старатись виконати се останнє і отверте діло змови в недовгим часі перед Армагедоном. Се є інтересною річю тепер приглядатись рухові потайного ворога Божого і оперованню його сили через „чинителів клопоту“, котрих відкриває імя Амана. Нехай же останок буде осторожний й чуйний.

³⁴ В Одкр. 15:17 повідомляється останка, що Сатана й його агенти підуть війною проти тих, що дають свідоцтво Ісуса Христа. Ся війна саме тепер відбувається, і Сатана уживає своїх звичайних хитрих способів, щоб провадити сю війну дальше. Від непамятних часів Сатана уживав релігійні організації яко свій знаряд до зведення й ошукування людей. Нині він головно уживає духовенство „організованого Християнства“ яко военний знаряд проти Божого останка. Сатана спонукує се духовенство, щоб вони научали, що дійсного Диявола нема, котрий мавби щонебудь до чинення з справами сього світа; що Диявол згаданий в Біблії відноситься лише до агента Божого, котрий має гайдувати вогонь по смерті; що теперішня повинність людей є, бути патріотами і попірати теперішні світські організації, і если вони не покажуть своєї посвяти і любови, то по смерті вони знайдуться в пеклі, де вони будуть мучені Божими представителями на віки!

³⁵ Дальше духовенство старається вговорити в людей, що останок Божий, його свідки, є великою небезпекою, що вони не дотримують крайових законів і що їм не повинно дозволились жити в краю. Духовенство старається всіма своїми силами стримати голошення правди людям через радіо, й налягають і радять людям нищити книжки, котрі містять у собі вість правди; і плянують проти Божих свідків, противляться його роботі і поступають вперед до вершка найбільшого злочину.

³⁶ День різання Жидів був назначений на тринацятий день дванацятого місяця, що було як раз одинацять місяців від дня коли декрет на вимордовання Жидів був зроблений. Моза і склад в тім декреті не були двозначні. В нім було виразно сказано, що всі Жиди повинні бути

звирнені, повбивані й вигублені, і все се мало бути виконане в однім дні. „А послані були письма через гонців по всіх краях царевих, щоб повбивати всіх Юдеїв, малого й старого, дітей і жінок за один день, тринадцятого дня дванадцятого місяця, се 6 то місяці Адара, а їх майно розграбити. Відпис із приказу віддати в країну, як закон, оповіщений для всіх народів, щоб були наготовані до сього дня.“—Естери 3: 13, 14.

“Не лише повідомлення було дане відносно того, що мало бути зроблено Жидам, але безсумніву, що більша часть часу була ужита, щоб запалити ненависть і упередження проти Жидів, щоби різання йшло скоро. Пора року яка була вибрана для загального мордування була дуже не відповідна для Жидів. Се мало відбутися зимовою порою, і тому діти й жінки мали велику трудність втікати від нападу убійців, а ті, щоб втікла, мали пропасти від лютої погоди.

“Аман добре вважав, щоб царський декрет вимордування Жидів був даний в царській палаті, тому що він знав, що сим чином він позбудеться Мардохея і всіх інших Жидів. Ані один Жид у всіх сто двадцять сім провінціях не був винятний в тім декреті. Знаючи, що змії провадять війну проти останка, котрого він бажає знищити, останок може бути певний, що Сатана має кожного з них зазначеного на убиття і він лише чекає на відповідний час. Военний час всегда дає нагоду лукавим людям вилити свій гнів проти тих, котрих вони ненавидять. В такім часі дуже легко можна оскаржити їх о зрадництво і легко можна їх засудити на погибель.

“По розісланню вістки посланцями по всіх провінціях, Аман думав, що він тепер міг сісти і напиватися і забавлятися з задоволення із того, що незадовго мало настати. Він відчув свою важність до такого степеня, що запросив царя напиватися з ним. „Гонці одійшли зараз з царським приказом. Оповіщено ж приказ і в Сузах, престольному місці; і седили царь та Аман і пили, а місто Сузи було зворушене.“—Естер. 3: 15.

“Нині люди знають, що вони чують правду Слова Божого через радіо і через інші видання, так як ніколи перед тим. Тож се мусліло дуже здивувати миро-люблячих людей, коли вони побачили таку постанову зі сторони духовенства, котрим помагали власті, щоби знищити вість правди, і стримати її від людей і позбутися свідків Божих. Отже писання указують, що останок був в заклоті і той заклот є ще тепер. Але нехай всі, що люблять праведність, набераять одваги. Нехай останок, котрому було поручено нести овочі царства, дальше поступає в праці з радістю. Коли ми зрозуміємо, що Бог предвидів, що мало настати і що Він кермував тою великою драмою і зробив прообраз дійсности, після своєї впадоби, тоді можемо бути

певні, що Бог дасть всяку потрібну охорону для своїх людей, що люблять Його і служать Йому вірно. Його ласка є вистарчаюча.

(Дальше буде)

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

1. В яким зміслі Слова дозволи на зло? З яким обмеженнями? Для якої цілі? Поясни, що станеться, аси хтось добровільно возьме напрім несправедливости. До чого провадить такий напрім?
2. В Естері 3: 1 кого представляє цар Артаксеркс? Що представляє, що цар висвисив Амана?
- 3-5. Покажи, що Естери 3: 1 є в процесі сповнення.
- 6, 7. Яке враження зробило на Амана те, коли цар підвищив Амана?
- 8-11. Поясни, чому цар висвисив такий пірлий характер як Аман? Опши теперішні обставини (а) в котрих сповняється поклонення Аманові, і їх послідувателів до них. (б) Що Мардохей відмовився поклонитися Аманові.
- 12-16. Поясни, чи конечність або інші обставини оправдують в якій будь мірі віддавати честь Аманові. Яка була мотива Мардохея в його відношенні до Амана? Пристосуй пророчий факт, що відважний крок Мардохея і Естери відкрив їх походження як „Ізраїльтяни“. Що означував образ, що царські слуги що дня сідили за Мардохеєм і повідомляли є сім Амана, щоб „перевідитися, чи додержити Мардохей слова“?
- 17-19. Яке велике значіння було в тім, що Аман походив з Вугейці? Покажи важність цього вирозуміння і правдивого опінення Його!
20. Оправдай правдивість книги Естери помімо того, що там не згадується імя Бога.
- 21-23. Що було представлено в ворежнечі Амана до Мардохея за се, що Мардохей відмовився поклонитися йому? Покажи руку Сатани в роботі Амана проти Мардохея і його народу.
- 24-26. Що було представлено в образі Естери 3: 5, 6? Як се є показано через пророка Захарію і в Одкритті 12: 17? Як воно тепер сповняється?
- 27-29. Яка була ціль в киданню жероба перед Аманом? Які обставини були пророко представлені в сім?
- 30-35. Покажи, як в Естері 3: 6 є показано сатанську хитрість, щоб замішати Божий нарід в трудності і щоб сим чином знищити їх роботу і їх самих: (а) В часі коли сей пророчий образ брав місце; (б) В часі коли Ісус був на землі; (в) і в теперішніх часі.
- 36, 37. Пристосуй сей образ в Естері 3: 9 до того, що він представляли.
- 37-40. Поясни пророчу позицію царя в Естері 3: 10, 11, і значіння сього.
- 41-43. Розкажи, як Аман зчав приготувати свій зваряд через котрий він мав знищити Мардохея і його людей і також царське заповнення загального різання Жидів.
- 44, 45. Опши, як те, що було представлено через Амана, є тепер в процесі сповнення.
- 46-49. Що означувало, (а) що Аман планав пору року для виконання декрету? (б) Що сей декрет був оголошений всім людям? (в) Що Аман довірив і задоволення запросив царя напиватися з ним?
50. Чому місто було в заклоті, помімо великого безпеченства? Чи Божі люди є в заклоті? Чому?

ЕСТЕР І МАРДОХЕЙ

Часть 4

ЕГОВА є Отець милосердя і Бог всякої потіхи. Знаючи, що Його діти у ворожій країні потребують потіхи, для того Він постарався щедро о таку потіху. Одно із розпоряджень Єгови є, що ті, що люблять Його, можуть приходити до престолу Його ласки в молитві. Він знає молитву кожного серця і той, що є шире відданий Богу і вірно служить Йому, може все бути певним, що Бог вислухає його. „Уші Господні є отворені до слухання молитви праведних.“ (1 Петра 3:12; Псалма 65:2) Бог велів своєму вірному пророку написати: „Дом мій називаний буде домом молитви.“ (Ісаї 65:7) Будучи в угоді з Єговою, Ізраїльський народ становив його типічний дім, і ті, що старались робити скільки могли щоби бути вірними угоді, ті могли молитись до Бога і їх молитва була вислухана.

Сталось, що представителі Сатани були окружили місто Єрусалим з сильною армією і загрозили збурити місто. Коли Езекія цар почув се, він роздер одіж свою і пішов до дому Господнього. Тоді він післав посланця до пророка Ісаї і просив його, кажучи: „Вознеси ж молитву за тих, що zostались іще в живих.“ Нема сумніву, що Ісаїя молився до Бога і отримав відповідь на свою молитву, інакше він не міг був говорити з таким запевненням, як він говорив. Він велів посланцеві вернутись до Езекії і сказати до нього: „Так говорить Господь: Не лякайся.“ (Ісаї 37:1-7) Сей випадок і те, що опісля сталось, було прообразом подій зараз перед Армагедоном і того, що станеться підчас Армагедону. Се є потіха для Божого останка.

Мардохей довідався о злім замірі убити його й всіх його людей. Він бачив, що ситуація була зрізна і що лише Бог може спасти їх. Хоть в сій історії нема згадано імя Єгови, однак Мардохей, будучи Жидовином в угоді з Єговою, узяв як раз такий самий напрям, який кожний вірний Жидовин взяв би в такім часі неволи. „Коли Мардохей довідався про все, що скоїлось, розпанахав на собі одіжу й накинув на себе веретеще, посипав голову попелом і вийшов на серед міста, й зваив голосним та жалібним криком: і дійшов до царської брами, бо не можна було входити в царську браму в дранці.“—4:1, 2.

Безсумніву, що Мардохей кликав о поміч до Єгови. Се, що він надягнув на себе дранку і посипав попелом голову і кликав, не означувало, що Мардохей жалував за сим, що він був сильним в своїй постанові і не поклонився Аманові або жалував що він був вірний Богу. Він

знав, що взятий ним напрям взглядом Амана була воля Божя. Тепер він побачив, що його вірність до Бога дала нагоду або винятку його смертельному верогові погубити не лише його але всіх Жидів. Тоді Мардохей кликав о поміч. Вірність до Бога часто стягає гнів ворога на голову тогож, однак жадний чоловік не може бути вірним до Бога і потім жалувати за своєю вірністю. Если він є вірний слуга Божий, то він буде дальше вповати на Бога о визволення. „Наш Бог, котрому ми служимо, може визволити нас, тому що Той, що за нами, є більший чим всі, що є проти нас.“ 20/8/1981

Кожний слуга, що має віру в Бога, доказує свою віру в Бога через свої діла. (Якова 2:18) Вірні не лише моляться, але вони і чувають і працюють. Так було й з Мардохеєм. Його взятий напрям показує, що він мав віру в Бога. Він не лиш плакав, але коли він плакав, то він рівночасно й молився й працював. Там „був великий смуток з Юдеї“ і в кожній провінції. Однак історія не каже, що Естер тоді сумувала, можливо тому, що вона пізійше довідалась про той декрет мордерства. Та коли Мардохей зачав свою діяльність, тоді і Естер побачила також потребу виконати і свою часть.

Естер побачила хитру руку Амана в сій підлій змові і вона знала, що найбільша небезпека прийшла. Однак се вона дізналась аж тоді коли отримала вість від Мардохея. „Тоді покликкала Естер Гатаха, одного з царських скопців, що він його приставив до неї, й послала його до Мардохея довідатись, що й про що се?“ (4:5) У відповідь на питання Естери Мардохей вислав її копію декрету в котрім був даний приказ знищити Жидів, і він сказав їй, що Аман обіцяв дати гроші, щоби доконати се підле діло. (4:6-9) Мардохей побачив, що він і Естера мусіли братись до роботи, і робити в гармонії і скоро, і тому він поучив посланця сказати Естері приготуватись йти до царя. „І дав йому відпис з приказу, щоб їх вигубити, оповішеного в Сузах, щоб він показав Естері і дав їй знати про все; при тому наказував їй, щоб пішла до царя і благада в його помикування й просила його за свій народ.“—4:8.

Від часу приходу Господа до Божого храму і освітчення останка кляси, радість Господня була і є їх силою. (Неем. 8:10) В той самий час останку є виразно сказано в Слові Божім, що Сатана шукає знищити тих, що вірно стараються служити Богу в сім часі. Отже вірні знають, що вони є окружені ворогом, котрий змовляється знищити їх. Для того вони не трактують байдужно і з насмішкою сеї справи, що ворог грозить вигубити їх. Протівно, вони глядять на справу серіозно і ділають з великою увагою, і постійно моляться до Бога о охорону, опіку,

керівництво і збавлення. Вірні йдуть вперед з виконуваним своєю задачею, дбаючи про своє спасіння з страхом і трепетом перед Господом. Вони стараються, щоби не зробити помилки. — Філіппі 2:12.

Побачивши велику небезпеку, Мардохей остеріг Естеру і взивав її до діла. Так і нині. Деякі з останків бачуть небезпеку на дорозі Божих людей і вони дають остерогу своїм братим, котрих треба поучити, що треба робити, щоби встояти у своїй невинності перед Богом. Отже Мардохей представляв „вірного слугу” князу, котрий виконує прикази Божі щоб „кричати” і „нагадувати” і давати остерогу о небезпеченстві, і оказувати, як останок може затримати свою ласку в Бога. (Ісаї 58) Через знаряд о який Єгова постарався, він указує будучій невісті на землі ворога і його організацію і сформовану змову, щоби знищити Божих людей. Для цієї причини Господь уживає Вартову Башту, а головню в минулих кількох роках, щоби остерігти тих, що є в угоді з Ним, що до властивого напрямку, задачі й привилеїв в сім періоді часу.

Завваж тепер знову руку Єгови, Всевишнього, в кермованню цієї драми. Се, що Естер була Еврейкою, було заховано аж до цієї точки драми. Се було умисно зроблено і під Божим керівництвом. Однак нарешті прийшов час, що Естер мусіла стати по стороні її Бога і заявити се. Се представляло: що Божі люди мусять робити в сім часі коли приближається Армагедон.

В минулім часі ті, що тепер знаходяться в теперішній праці, уважалися, як і інші так звані „Християни”; лише за релігійних людей. Та час мусів прийти, і вже прийшов, коли Бог об'явив своїх людей перед народами землі, признає їх за своїх, і вислає їх з приказом: „Ви свідки мої, що я Бог.” (Ісаї 43:9-12) Як же сей факт міг бути знаний, еслиб вірні не були мали відваги в сім часі суду голосити про імя й Слово Єгови? В ніякий інший спосіб їх любови до Бога вони не могли доказати.—І Йоана 4:17, 18.

Нехай же інші, що називають себе послідувателами Христа, стримуються говорити щонебудь про організацію ворога если вони бажать, але нехай вірні, ті, що бажать затримати свою невинність перед Богом, ясно заявлять, що вони по стороні Господа і що вони з його ласки будуть розказувати правду так як Бог велить тепер. Увесь вірний останок мусить об'явитись яко Божий нарід. Чинячи се, кождий з них ставить себе в небезпечну позицію, тому що вони є назначені через ворога на затрату.

Мардохей послав посланця до Естери і налягав на ню, щоби вона пішла перед царя і благала о помилування для Жидів по цілім краю. Дехто може сказати, що Мардохею бракувало

віри в Бога, через те, що він просив Естеру піти перед царя і просити о поміч, а цар був світським володарем. Однак так не є; противно, се показує, що Бог помагає своїм людям тоді, коли вони указують свою вірність в їх змаганню помочи собі самим о скільки вони можуть. Коли Естер отримала вість від Мардохея, вона зараз послала вість з відповідею: „І сказала Естер Гатахові й послала його сказати Мардохеюві.” —Естери 4:10.

Еслиб Естер була дальше затримала в тайні своє походження від Жидів, або вповала на свою позицію, що вона яко царівна отримає спеціальну ласку від царя і буде винята з під того декрету затрачення, то се булоб доказом, що вона вступалась з своєю непохитністю; але вона поступала після поради Мардохея і рішила піти перед царя, отже вона не шукала компромісу ані не показала браку віри в Бога. Противно, вона мусіла мати велику віру, бо еслиб цар не був віднісся до неї ласкаво, так се означувало для неї певну смерть. Те, що Естері було сказано робити, і те, що вона зробила, абсолютно й певно було образом властивого напрямку який має взяти останок.

Ми знаємо, що останку не можна миритися з земськими володарями, тому що „вірні” не можуть йти до Єгипту за помочю і миритись зі світом задля його сильного впливу. (Ісаї 31:1) Се, що Естер пішла перед царя, не представляло, що останок мавби апелювати до володарів світа.

В сій точці драми Артаксеркс цар представляє Бога Єгову і Христа. Єгова є великий Цар, і Ісус Христос є помазаний Цар Божий, котрий виконує Його волю. Вони є ті „висші власті” згадані в писанню. Донедавна Божі люди розуміли, що писання в листі до Римлян 13:1, відносно „висших властей”, відносилось до світських володіючих сил. Сі що відступили від Товариства дальше тримаються сього мильного погляду. Однак останок бачить ясно, що се писання не відноситься до жадної часті Сатанської організації, але виключно відноситься до Божого розпорядження в Його організації. Сі, що відмовились побачити сю правду і противилися поясненням Вартової Башти, беруть се яко вимівку поблазни, відпадають і йдуть в темряву.

Останок бачить, що вони є відповідальні перед Богом і його уповаженою властю і що вони мусять дати своє цілковите підданство й послушенство Богу і Його організації. Вони бачуть, що кожда часть Його організації мусить точно ділати в гармонії з волею Христа, активним Головою, і після волі Єгови. Отже се, що Естер пішла перед царя благати за свій нарід, представляло, що останок йде до Бога Єгови і

засилає молитви в ім'я Христа і просить його о керівництво, поміч і визволення.

¹⁷ Для Естери було показатись перед царя незапрошеної, могло принести їй смерть. Се була дійсна проба її віри в Бога. Через трицять днів вона не була покликана перед царя, і натурально питання могло виринути в її умі, чи вона ще була в ласці царя? Єсли ні, і вона покажеться перед нього, так вона певно умре.

¹⁸ Для останка часом виглядає, що Бог і Христос не указують до них своєї спеціальної ласки або уваги, і то тоді коли ворог сильно пре на них. Дехто з вірного останка може дивуватись чому Бог дозволяє духовенству і иним знарядям Сатани так злобно нападати на них. Навіть в сій темній хвилі останок мусить уживати своєї віри в Бога і в Христа і молитись о поміч. В такім випадку люди Божі знаходяться в великій пробі, але вони мусять бути дальше послухні „висшим властям“, с. т. Богу й Христу, і се чинити через вірне служення, молитву і благання перед престолом за себе і за своїх братів.—Естери 6:12-18.

¹⁹ Можливо, що Естері ще не прийшло і на думку, що вона була заключена в сім декреті затрачання, але Мардохей знав, що вона була заключена там і вона не могла оминати затрачання помимо її високого становиська. „Мардохей же сказав у відповідь Естері: Не гадай, що ти одна споміж усіх Юдеїв спасеш своє життя в царськім домі.“ (4:13) Диявол заставив свої сіти на всіх Жидів і він не забув Естери, тому що вона занимала позицію сили й ласки в царя. Мардохей й Естера були головно ті, котрих Диявол і Аман бажав знищити.

²⁰ Так само нині Диявол і його земські агенти є проти всіх, що служать Богу в який будь спосіб; але вони головно воюють проти останка Божого, тому що вони є в ласці Божій і голосять Божу вість і мають привилей як і задачу доручувати сю вість, що була поручена їм Господом. Отже нехай ніхто з останка не сподіється бути виємком перед гнівом Сатани, бо його ціль є дістати кожного з них.

²¹ Мардохей побачив konieczність Естері стати по стороні її людей, що мало обявити її властиве споріднення до Бога і повідомити всім, що вона була Жидівкою. Для того Мардохей напирив на Естеру до активності. „Коли ти в сей час мовчати мені, то спасення й визволення прийде Юдеям із иншого місця, а ти й дід батька твого загинете. А хто відає, чи не задля такого часу ти й досягла почесні царської?“—Естери 4:14.

²² Бачучи, що Мардохей представляє останок з точки погляду „вірного і розумного слуги“, можна також бачити, що Бог уживав декого з того „слуги“ класи указувати иншим на велику

потребу стати одважно по стороні Господа. Ті що хотять бути вірними Богу не можуть тепер сховатися і не відкрити себе, що вони належать до Божої організації. Час прийшов, що кождий з останка мусить ясно заявити себе по стороні Господа. Для них не може бути компромісу. Вони мусять заявити себе по стороні Бога і Його Христа і Його царства; инакше вони неможуть належати до класи невісти. Слова Ісуса є як раз відповідні тепер: „Хто не зомню, той проти мене; і хто не збирає зо мною, той розсилає.“—Маттея 12:30.

²³ Тепер прийшов час коли останок мусить, сильно тримати те, що вони мають, щоб ніхто не взяв вінця їх, і чинячи се, кождий мусить доказати свою невинність перед Богом. Він мусить кинути свою судьбу з Божими помазанниками і бути одним з них, і вповні постановити стрінути всяку небезпеку на їх шляху, і вважати і виконувати прикази Господні, так як Він приказав і бути вірним аж до смерті. Коли хтось отримав знання правди і тоді став недбалим до Божих заповідей, такий ходить дорогою беззаконня і є у великій небезпеці. Тоді се є задача всіх тих, що є вірні Богу, давати пересторогу, кричати і не щадити. (Ісай 58:1) Бог назначив свого „слугу“, і тоді каже до нього: „Коли я скажу беззаконному: Беззаконнику ти вмреш,—а ти не скажеш нічого, щоб остерегти ледачого перед його дорогою, то беззаконник умре за свою провину, та кров його я вимагати му від тебе.“ (Езек. 33:8) Занедбати свою задачу є те саме, що бути непослушним до Божих заповідей. Єсли хтось є невірний Богу, то Він знайде когось иншого взяти місце того невірного, тому що робота мусить бути тепер виконана.

²⁴ Мардохей яко Юдей знав, що надія його людей є лише в Бозі, і він вповив на божественне провідіння, коли він сказав до Естери цариці: „А хто відає, чи не задля такого часу ти й досягла почесні царської?“ Мардохейові слова означують се: „Чи не є се певним, що Бог посадив тебе на сю позицію щоби ужити тебе для визволення свого народу?“ Воно так і було, і Мардохей вірував в се. Нині ми знаємо, що Божий останок становить Божих людей взятих зі світа для імені Його, і що вони є на землі і є частю Божої організації для виразної цілі бути свідками Єгови і співати в честь імені Його. Отже ніхто з останка не може затримати своєї невинності перед Богом, хіба що він є вірний в даванні свідоцтва, яке було припоручине останку. Він мусить ясно й відважно відкрити себе яко один із Божих свідків. Инакше він не буде охоронений. Він мусить показати, що він любить Бога, єсли він хоче бути охороненим.

²⁵ Брати участь у службі не значить, що ми

принесимо якусь користь Богу, однак се приносить користь останку, тому що та активність дає нагоду доказати вірність Богу. Велика Світова Війна прийшла до наглого закінчення при кінці 1918 року „задня Божих вибраних“. Тоді приказ був даний Його людям нести вість правди народам землі перед остаточним і великим знищенням Армагедону. (Маттея 24:14-22) Отже останок не є в незнанні що до Божого заміру відносно них. Їм була дана позиція ласки яку вони тепер займають, щоб вони були свідками для імені Єгови і звіщали про Його чесноти, і щоб вони могли бути ужиті для цілі для якої Бог приготував їх.

²⁸ Коли Мардохей і Естер представляють взагалі ту саму класу, а іменню, останок Божий на землі, то вони так були оміщені, що вони не все могли розмовляти між собою устно. Писаньці були ужиті доносити вість одно до другого. Нині Божий останок є розкинутий по цілм світі і вони не можуть всякого часу розмовляти устно одні з другими. Часом вони збираються разом на конвенцію для заохочення і потішення одні других. Але се не часто. Однак Бог ласкаво постарався о спосіб порозуміння між останком. Через многі роки Він уживав Вартову Башту яко знаряд для комунікації, і її сторінки є все ужиті для доручення правди останку. Се не є чоловіча правда, але се є Божя правда; і для того той канал або знаряд є Божий, а не чоловічий. Через якийсь час Вартова Башта указувала братам на конечність пильного служення, і через се вона стягнула на себе много жортоких слів висказаних тими, що колись були в правді і відвернулись від неї. Вартова Башта була дуже гірко критикована такими одиницями, тому що вона поміщувала правду. Та нехай жадна ся річ не покоїть вірних. Строга критика тих, що противляється правді, є доказом, що ворог стоїть за опозицією і що вірні виконують волю Божу. Ті що вірують, що Бог кермує своєю роботою і своїм народом через Ісуса Христа, будуть дальше стояти сильно й непохитно на їх дорозі вірности і радісної служби для царства.

²⁹ Ті, котрих Естера представляла, тепер бачуть вагу ситуації, повідомляють своїх братів, що їх ціль є ставати в ряди і брати участь в роботі того царства. В гармонії з сям є написано: „І сказала Естер у відповідь Мардохеєвій: Пійди, збери всіх Юдеїв, що знаходяться в Сузах, і постъте ради мене, і не їйте й не пийте три дні ні вдень, ні вночі, та й я з моїми служницями так само постити му, а потім пійду до царя, хоч се проти закону; й коли загинути—загину.“—Естери 4:15, 16.

³⁰ Естера тепер цілковито дала себе пізнати і заявила свою постанову словнити свою часть

навіть квітком свого життя. В минулих часах Господь був довго терпеливим і безсумнію зносив думоту завабання і байдужности, але тепер лінія виразно положена, і всякий що за Господом мусить стати по стороні Господа, або буде викинутий в табор порога.

³¹ Се є виразно зазначена воля Божа, що коли Його люди приходять до нього о поміч в часі потреби, то вони повинні приходити в лагіднім і покірнім дусі і в-несамолобстві. Се що вони надягнули на себе веретече і поліл представляло цілковите піддання Богу, і ся метода впокорення ся, посту й молитви, була часто ужита в такий самий спосіб іншими Жидами, що шукали Божої ласки.

³² Жиди взяли сей напрям тому, що вони були Богом вибраний нарід, яко ж написано: „А, коли вони нездужали, надягав волосінну плахту, смирих постом душу і молитва моя верталась до груді моєї.“ (Псалма 35:13) Жадний инший нарід не поступав так окрім Жидів, і се вони робили, тому що Єгова був їх Богом. Коли Давид хотів просити Бога помочи, він сказав: „Обернув я лице мое до Господа Бога в молитві і благанні, влості, в веретниці й попелі.“ (Дан. 9:3) Що таке само-упокорення є згідне з волею Божою, то се є показано словами Господнього пророка: „Та тепер ще говорить Господь: Обернітьесь до мене всім серцем в пості, в плачу й у жалі.“ (Йоїла 2:12) Ісус також робив натиск на важність посту й молитви: Се ж колдо не виходить, як тільки молитвою й постом.“—Маттея 17:21.

³³ Естер поступала після закону й звичаю її народу. Вона заявила свій намір постити і звивала всіх Жидів в Сузах робити так само. Се було признання найвисшности Єгови, Бога Ізраїльського, і се показувало, що Ізраїль цілковито залежить від Нього. Іншої причини для такого упокорення і молитви Естери і інших Жидів не могло бути, лише те, що вони хотіли мати ласку в Єгови. Після звичаю Жидів який вони мають в часі посту, то вони певно й молилися до Бога. Чинячи се, Естер не старалась виробити собі совершенний характер і більшу постанову стрівити судьбу за се, що вона йшла до царя непрошеною. Вона потребувала Божої ласки і опіки, щоби вона перейшла через се небезпечне положення. Йти перед царя непрошеною, вона нарушувалась на безпеку смерти, і се означувало також смерть для Мардохея і всіх інших Жидів. Се є неможливо уявити собі обставин серед яких треба булоб більше Божої помічи. Отже Естер упокорила себе перед Єговою і Його могутчою рукою. Вона звивала всіх Жидів в тім місті зробити те ж само. В єдності є сила, і в сям Естер була кермована божественним провидінням. Чи то в пробах чи в достат-

ках браття все повинні стояти в єдності як один чоловік. „Глянь, як добре і як любо, коли браття живуть вкупі!“—Псалма 133:1.

²² Ми вже живемо в останніх днях. Час дати останнє свідчення про імя й слово Бога Єгови, нім вибухне Армагедон, вже прийшов. Диявол бачить, що час короткий і тому він приготується знищити Божий останок. Та останок не є невідомий про діяльність й силу ворога. Се є досить трудні обставини для них, і вони знають, що їх сила походить від Господа і без Нього ніхто не може встояти. Для користі останка Псалміста вложив отсі слова в уста вірних: „Хрань мене, Боже, бо я вповаю на тебе.“ (Пс. 16:1) „О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли щасну долю!“ (Псалма 118:25) „Очі мої підношу на гори, звідки поміч моя прийде. Поміч моя від Господа, що сотворив небо і землю. Не дасть позі твоїй спитнутись; твій сторож не дремає. Бачі Сторож Ізраїля не задрімає, і не засне він. Господь сторож твій, Господь тинь твоя, праворуч в тебе. Не вдарить на тебе сонце в день, ні в ночі місяць. Господь заступить тебе від всякого лиха, він заступить душу твою. Заступить Господь вихід твій і вхід твій від нині по віки.“—Псалма 121:1-8.

²³ Здається, що апостоли були порушені тим самим духом Божим писати для користі останка ці слова: „На останок, братте моє, кріпиться в Господі і в потузі сили Його. Одягніть ся у всю зброю Божу, щоб змогли ви стояти проти хитроців Диявольських. Бо наша боротьба не з тілом і кровю, а з князівствами, і з властями і з миродержителями тьми віка сього, з піднебесними духами злоби. Того-то прийміть усю зброю Божу, щоб змогли встояти в день лютий і, все зробивши, стояли. Стійте ж оце, підперезавшись поясиці ваші правдою і одягнувшись у броню (панцир) праведности, і обувши ноги в готовість благовіствування миру, над усе ж увізвавши щит віри, котрим здолиєте всі розпалені стріли лукавого вгасити; і шолом спасення візьміть, і меч духовий, котрий єсть слово Боже. Всякою молитвою і благанням молячись всякого часу духом і в сьому пильнуйте в усякому терпінню і благанню за всіх святих.“ (Ефесян 6: 10-18) Як Естер взивала всіх постити з нею, так і апостоли накликають всіх помазанників стояти разом і молитися одні за других о визволення і о відвагу голосити правду.

²⁴ Появлення Естери перед царем представляло останка перед судищем Христовим, котрий є великим суддю і котрий рішає який є добрий й властивий напрям для останка. Він є у своїм храмі і він провадить тією клясою храму.

²⁵ Нарешті Естер постановила виставити своє життя на небезпеку через виконання своєї задачі без ріжниць чи вона погине чи ні. Та сей

факт, що її явлення перед царем було великим небезпеченством, представляє більше чим появлення останка в молитві перед Христом, великим Суддю. Останок тепер ясно бачить, що если вони будуть даліше вірно нести вість людям о царстві, і відмовляться звертати увагу на розкази Сатанської організації щоби перестати спосіб їх роботи, так їх власне життя буде залежати від них самих. Вони знають, що вони є відповідальні перед висшою властю, т. є Богом і Його організацією, і тому вони рішилися йти вперед з роботою і нести вість царства від дому до дому не звертаючи уваги на ніяку опозицію; і для того вони звертаються з сею справою до великого Судді, Ісуса Христа. Ось так вони звертаються і моляться, поступаючи вперед в роботі. Ніхто з дійсно посвячених Богу не кидавби себе в таке небезпечне положення без обдумання. Він перше представляє свою справу в молитві перед Господом, і просить Його о божественну мудрість, щоб його кроки були скеровані на праву дорогу.

²⁶ Естер сказала: „Я віду хотий бим й загинула“, і кляса котру вона представляла тепер, каже: „Ми будемо робити роботу царства хотий-би ми і померли в сій праці. Ми знаємо, що Бог, котрому ми служимо, може спасти нас; чи се збавлення прийде на землі чи через смерть і перемінення в миг ока на подобіє Господа, се Він самий рішить; і що б Він не зробив, те Він зробить добре.“

²⁷ Естер ділала дуже обережно і холодно-кровно, але без вагання коли прийшов час ділати. Так і останок спокійно глядить на загрожаючу ситуацію, ділають уважно і розсудно, однак без вагання, тому що час прийшов і робота царства мусить бути зроблена, і зроблена одважно.

²⁸ Можемо бути певні, що Мардохей, Естер і інші Жиди жили після закону й звичаїв їх людей, а се значить, що вони мусіли молитися до Бога о їх власну охорону і о знищення ворога. Молитви записані пророками бувають часто пророцтвами, котрі сповняються більше чим раз. Від часу Едену до тепер велике питання до рішення було відносно імя Бога Єгови. Пророчі образи, котрі Бог зробив, представляли його ціль оправдати своє імя, і для того Він порушив своїх пророків, і вони вложили в уста його людей молитву, і вони виглядають сього оправдання через знищення ворога.

²⁹ В тім хитрім кроці Амана, Мардохей побачив злучені змагання ворогів Божих знищити всіх тих, що служать Єгови. Безсумніву він повідомив о сім Естеру і інших, і вони благали Бога, щоб Він знищив Амана і всіх подібних йому. Пророча молитва яка пасувала на сей слу-чай, і котра безсумніву сповнилась в меншій

мірі в часі Естери й Мардохея, була ся: „Боже! Не мовчи; не німуй, озвися, Боже! Бо ось, вороги твої розбуялись, і ненавидники твої підносять голову. Зрадливо змовляються проти народа твого, [Мардохей, Естер і інших Жидів], і нараджуються проти тих, що бережеш їх [як Естеру, що була схована в тім місці]. Кажуть: Ходім, знищимо їх, щоб не були вже народом, щоб ніхто не згадував більше імя Ізраїля! Вони бо радили раду одностайно, [кидаючи жереб через рік], зробили змову проти тебе. [Змову зневажити Бога і знищити Його царід]. Намети Едомові [котрих Амалакійці були правнуками] і Ізмаїлії, Моаб і Агаїяне, Геваль і Амонії, і Амалик, [Аман був Агійцем]; Филістії з людьми Тирськими; та Ассур пристав до них; стали рами синами Лота. Зробили їм те, що Мидіянням [рукою Геднона], що Сісері, що Явиму коло

потока Кисона, котрі знищені коло Ендора, гноєм для землі стали. Щоб осоромитись, злякались на віки, і зо встидом погибли. Тай щоб знали, що ти, котрого імя ЄГОВА, один еси над цілою землею.”—Цсальма 83:1-10, 17, 18.

(Дальше буде)

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

1. 1, 2. Для якої цілі Єгови постарався о приймевій молитви? Чи Він все слухав і відповідав на молитву? Розкажи випадок коли Він вислухав молитву.
- 3-5. Покажи властиво поступовання Мардохей коли він довідався о заім замірі Амана. Як се доказує Мардохейову віру в Бога?
- 6, 7. Як Естер довідалась о пляні Амана? Як сей пророцький образ сповнився?
- 8-11. Що Мардохей тоді зробив? Яке рішення зробила Естер? Поясни, як се було прообразом на позицію Божих людей тепер.

(Продовження на Стороні 146)

Тексти на Освідчення

Середа 4. падолиста, 1931

«Скінчиться і тайна Божа, як благовістие слугам своім пророкам.»—Одкр. 10:7.

ТАЙНА Божа не є та сама, що „Тайна Христава”. Єя тайна Божа відноситься до організації Єгови і до організації, що противиться Богу котру Господь знищить. Перед народом Господнім стояли кільканацять питавь відносно Єгови, що були тайною для них і котрі були виснені від коли Господь прийшов до свого храму. Хто є Бог? Що означають ті імена котрими Він обьявив себе? Чи Бог є відповідальний за всякий смуток і горе на землі, включаючи різні нещастя? Чи має Він організацію, і що вона є? Котра організація противиться Йому і з кого вона складається? Всі ці річи Бог давно предсказав через своїх пророків; але час мусів прийти, що їх малц зрозуміти Його фірмі люди на землі. Той час уже прийшов.—Світло І, 180.

Середа 11. падолиста, 1931

«І будуть у тебе брами все отвором стояти, ні в день ні в ночі не будуть зачинятись, щоб вотапки народів до тебе прибували й царі їх приловили.»—Іса. 60:11.

„А ВОРОТА Його не будуть зачинятись днями; ні бо не буде там.” (Одкр. 21:25) Се значить, що присутність Єгови з блаженною організацією Його ніколи не перестане. (Несм. 13:19) Коли царство справедливости буде в повній силі, тоді „власти томрави” будуть знищені і тому не треба буде зачиняти двері. Отже двері все будуть одчинені і присутність Бога буде там день і ніч повіки, і все, що дихав, дасть славу Богу.—Іс. 150: Світло II, 251, 252.

Середа 18. падолиста, 1931

«І зібрав Іс в одно місце, що зоветься по Еврейськи Армагедон.»—Одкр. 16:16.

АРМАГЕДОН символічно представляє Божу гору, себто так сказати, гору Свою, Його організацію кофу він збудував і в котрій Він обьявився; і для того Сатана скермував всі свої сили проти Божої організації. Проти Божої армії Сатана йде війною; для того Господь каже: „Тепер ще узброюєш товно розбишадька, облягай нас облягом.” (Мих. 5:1) Земська армія Єгови є в місці безпеченства, тому що вона знаходиться „під покровом Всевимшнього”; і если вона буде перебувати там і буде співати в Його честь, то вона буде безпечна. Всі народи будуть зібрані до війни проти святого Божого народу. Та війна відбудеться при символічній горі так званій „Армагедон”, тому що тут збирається Боже військо. Та Господь певно побідить.—Світло II, 55, 56.

Середа 25. падолиста, 1931

«Вийми меч, і загороди дорогу перед напастником моім . . . дорога Іс нехай буде темна й хованка, і ангел Господень нехай прожене Іс.»—Цсальма 35:3, 6.

ЄГОВА не интересується тими, що є оперті, сироти-вляються і стають беззаконниками і входить. Бедн хтось не оцінює Єгови і не служить Йому радісно, то се є Його власна еграта. Ані не є се робота великого й могутого Царя, Ісуса Христа, витрясати їх. Сі, що перешкаджають Господній роботі, є зібрані геть, і Ісус заавив, що ся робота є поручена ангелам, котрі уживають властий сили даної їм Господом. Жадний чоловік не може відобрати роботу від другого чоловіка, але ангели мають сю, припоручену їм власть Єговою через Ісуса Христа.—ВВ 6/15/30.